

Posudek na bakalářskou práci Miroslava Brejchy

Československý diplomat JUDr. Robert Flieder

Předkládaná bakalářská práce je osobitým a hodnotným příspěvkem k poznání vývoje československé zahraniční politiky a diplomacie v meziválečném období. Autor se pokusil o skloubení tradičního přístupu k sepsání životopisu a pokusem o vyvození širších či obecnějších závěrů.

Na zpracování bakalářské práce se pečlivě připravil. Využil zejména řady archivních dokumentů, které byly pro zpracování zvoleného tématu nezbytné, mimo jiné i proto, že osobnost R. Fliedra se dosud nedočkala samostatného zpracování. Archivní prameny vhodně doplnil dosud vydanými edicemi, memoáry a dobovým tiskem. Spolehlivě se orientuje také v dosavadní literatuře zejména k problematice československé zahraniční politiky. Seznam použitých pramenů a literatury podává ostatně v závěru své práce. (Zde je však nutno upozornit autora na omyl u editorů prvního svazku Dokumentů československé zahraniční politiky. Vznik ČSR 1918 !) Pro další zpracování tématu by však bylo možno upozornit i na některé další tituly zejména na odborné periodikum Zahraniční politika, kde nevyházely jen odborné studie k problematice československé zahraniční politiky, ale i řada dokumentů týkajících se diplomatické praxe.

Práce se však zdaleka nezabývá jen zahraničně politickým a diplomatickými aspekty Fliedrový kariéry. Nejen pro historiky jsou totiž přínosné i kapitoly zabývající se Fliedrovou soudní praxí a činností na magistrátě královského hl. města Prahy. Mně osobně jako právního historika pak nemohly nezaujmout peripetie Fliedrových pokusů o habilitace na české právnické fakultě v Praze. Z předkládaných faktů nelze zatím spolehlivě prokázat, co skutečně stálo za Fliedrovým neúspěšným pokusem o vědeckou kariéru a zejména za tak kategorickým názorem profesora Kaprase. Na druhou

stranu je nutno konstatovat, že Fliedrový ani po odmítnutí nechybělo značné sebevedomí, když kritizoval Kaprasovu vědeckou produkci.

Vlastní jádro předkládané bakalářské práce představuje vylíčení Fliedrový diplomatické kariéry v době první republiky navazující na služby pro československý odboj při vzniku státu. Autor se pokusil nejen o vylíčení Fliedrova působení na diplomatických postech ve Vídni, ve Švýcarsku a u Společnosti národů, v Polsku, Švédsku a v Jugoslávii, ale i o analýzu základního směřování československé zahraniční politiky ve vztahu k sousedům, ke Společnosti národů a k Malé dohodě. Přes dobré výsledky svých misí nebyl Fliedrov, jak autor spolehlivě dokládá, svojí činností plně uspokojen. Platilo to i o jeho dalším působení ve Španělsku a Portugalsku. Tato kapitola je zakončena vylíčením osudů československé diplomacie po březnu 1939, zejména v souvislosti s její Němci vynucenou likvidací. Je však důležité, že Brejcha se neorientoval pouze na „úřední“ aspekty Fliedrova životopisu, ale věnoval se i rodinným a společenským vztahům.

Poslední část práce je velmi zajímavé ve vztahu k formování a aktivitám domácího odboje a také ve vztahu k vylíčení osudů předválečných diplomatů po druhé světové válce. Fliedrovův případ tu sice nebyl výjimkou, je však do značné míry přímo symbolický, zejména v poúnorovém období. K práci jsou připojeny i zajímavé přílohy a anglické resumé (které by však zasloužilo jazykovou korekturu, například u psaní členů a velkých písmen).

. Za nepochybný klad práce však považuji schopnost autora ze shromážděné pramenné základny vyvodit a formulovat vlastní názory. Předkládaná bakalářská práce podle mého názoru splňuje všechny požadavky kladené na tento typ prací a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10. září 2006

Prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.

Přeci navždy rozhodli myšle -
